

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Birk Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Török Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen ingó kiadása iránt a Miskolci Városi Bíróság előtt 10.P.23.967/2006. számon megindított, és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. október 9-én 3.Pf.21.873/2007/3. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 19. sorszámú felülvizsgálati kérelme, az alperes 5. sorszámú csatlakozó felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 112.500,- (Egyszáztizenkettőezeröttszáz) forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetékből és 50.000,- (Ötvenezer) forint + ÁFA képviseleti díjból álló felülvizsgálati perköltséget. A felperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A XBt. autókereskedés kültagja és ügyvezetője A 2002. július 24-én adásvételi és lízingszerződést kötött a B Bank. Rt-vel a Z frsz-ú Renault Scenic típusú személygépkocsira. A pénzügyi lízing keretében megvásárolt gépkocsi törzskönyvébe tulajdonosként a lízingbeadót, üzembentartóként a Bt-t jegyezték be. A Bt. képviselője az alperessel 2002. szeptemberében megállapodott a gépjármű eladásában 3.750.000,- forint vételár ellenében, amiből 2.000.000,- forint az alperes által fizetendő önrész, a fennmaradó 1.750.000,- forint vételárrészt pedig a Bt. által közvetített pénzügyi kölcsön útján egyenlíti ki. A kölcsönigénylésen a gépkocsi vételáraként 4.300.000,- forintot tüntettek fel, melyből saját forrásként 2.550.000,- forint, kölcsönként 1.750.000,- forint szerepelt. A B Bank Rt. a kölcsönigénylést 2002. szeptember 6-án jóváhagyta. Az adásvételi szerződést 2002. szeptember 7-én kötötte meg A és az alperes. A szerződésben vételárat nem jelöltek meg. Ezzel egyidejűleg kiállítottak egy „eladott gépkocsi átadási elismervénye” elnevezésű okiratot, továbbá az alperes A-nak 29.000,- forintot átadott a gépkocsi átírási költsége címén. Az

alperes által átadott 2.000.000,- forint önrésznek megfelelő vételárrész kifizetéséről okirat nem készült. Az alperes a gépkocsival a forgalmi engedélyt és az indítókulcsot átvette. Utóbb, (2002. szeptember 10-én) az alperes követelésére A egy „Megállapodás melléklet” elnevezésű okiratot készített, mely rögzíti, hogy az alperes 2.000.000,- forintot letétként a nevezettnek átadott.

2003. október 1-én a B Bank Rt. feljelentést tett A ellen. A büntetőeljárásban a nyomozóhatóság az autó körözését rendelte el. 2003. december 1-én éjszaka A az alperes lakása elől a Bt. autókereskedésébe szállította a gépkocsit. A nyomozóhatóság a gépkocsit, a forgalmi engedélyt és az indítókulcsait lefoglalta, majd a nyomozás megszüntetésével egyidejűleg a lefoglalást megszüntette és az alperes részére kiadni rendelte. A gépkocsi ezt követően sem került vissza az alperes birtokába.

2005. február 14-én a B Bank Rt. és a C Kft. között létrejött engedményezési szerződés alapján a C Kft. engedményes átvette a gépkocsival kapcsolatos követelést. Az X Bt-vel mint adóssal kötött megállapodásban a Bt. a 2.000.000,- forint összegű tartozását elismerte és kifizette. Ezzel a gépkocsit terhelő tartozás teljes egészében rendezésre került. Ugyanezen a napon a Bt. a felperessel a perbeli gépkocsira adásvételi szerződést kötött.

A felperes keresetében az indítókulcsok és a forgalmi engedély kiadására továbbá 37.000,- forint megfizetésére kérte az alperest kötelezni tulajdonszerzésére hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

A bizonyítékok mérlegelésével megállapította, hogy a Bt. és az alperes 2002. szeptember 7-én 3.750.000,- forint vételár kikötésével adásvételi szerződést kötött. A megállapodás alapján az alperes a gépjármű tulajdonát 2005. február 16-án szerezte meg, amikor a Bt. a lízingbeadóval szemben fennálló teljes tartozását az engedményes C Kft-nek megfizette. A felperes keresetét a Ptk. 98. és 99. §-a alapján is alaptalannak találta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében, az indoklás módosításával helybenhagyta.

Mellőzte az indoklásból az elsőfokú bíróság megállapítását, amely szerint a felek között az adásvételi szerződés 3.750.000,- forint vételár kikötésével jött létre, amiből az alperes 2.000.000,- forintot megfizetett. Álláspontja szerint e tények teljes bizonyossággal nem voltak megállapíthatóak. Ezzel szemben egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával az adásvételi szerződés 2002. szeptember 7-én történt megkötése tekintetében. Megállapította, hogy a felek a vételárban is megállapodtak, annak összegét külön perben tisztázhatják. Kifejtette, hogy az alperes a Ptk. 118. § (1) bekezdése alapján a fenti időpontban tulajdonjogot

szerzett a gépkocsin. Jóhiszeműségét nem érintette, hogy az átvett forgalmi engedélyben az eladó üzembentartóként, a B Bank Rt. tulajdonosként volt feltüntetve, mivel a tulajdonjogot a jármű törzskönyve igazolja, amit nem tártak az alperes elé. Indokai szerint a felperes a 2005. február 16-án kötött adásvételi szerződéssel a gépkocsin nem szerzett tulajdonjogot, mivel annak tulajdonosa a 2002. szeptember 7-én kötött szerződés alapján már az alperes volt. A másodfokú bíróság azt is kiemelte, hogy a kereset előterjesztésekor a felperes már nem volt a gépjármű tulajdonosa, ezért a gépjármű tartozékai kiadására irányuló keresete ez okból is alaptalan volt.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes vitatta az alperes jóhiszemű szerzését és ezáltal a Ptk. 118. § (1) bekezdésének az alkalmazhatóságát. Az átadott forgalmi engedélyből ugyanis az alperes arról győződhetett meg, hogy az eladó nem tulajdonos. Mivel a felek a vételárban nem állapodtak meg, az adásvételi szerződés érvényesen létre sem jöhetett.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmével - arra az esetre, ha a Legfelsőbb Bíróság a 2002. szeptember 7-i tulajdonszerzését nem állapítaná meg - kérte az elsőfokú ítéletnek a másodfokú bíróság által mellőzött indoklása helybenhagyását. E kérelem annak megállapítására irányult, hogy az eladó jogszavatossági kötelezettsége teljesítésével az alperes a tulajdonjogot megszerezte, illetve a vételár a 2.000.000,- forint átadásával kiegyenlítésre került.

Felülvizsgálati ellenkérelme egyebekben a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezések hatályában fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

Az eljáró bíróság a bizonyítékok teljeskörű mérlegelésével megalapozottan állapította meg, hogy a perbeli gépjárműre az adásvételi szerződés az X Bt. eladó és az alperes között 2002. szeptember 7-én létrejött. Ezt a megállapítást - a másodfokú bíróság indokaival egyezően - a Bt. ügyvezetőjének, A-nak a tanúvallomása, illetve a büntetőeljárásban tett nyilatkozata is egyértelműen alátámasztja. A peradatok csak a vételár összegét tették kérdésessé.

Ebben a körben az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű és körültekintő mérlegelésével következtetett arra, hogy az adásvételi szerződés 3.750.000,- forint kikötésével jött létre. A Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban kifejtett indokait mindenben osztja. Kiemeli, hogy a Bt. alkalmazottainak határozott nyilatkozata szerint a gépkocsikereskedés gyakorlatában az adásvételi szerződés megkötésére és a gépkocsi birtokbaadására

kizárólag az önrész kifizetésével és a kölcsönt nyújtó bank hozzájáruló nyilatkozatának a megérkezését követően kerülhetett sor. A kölcsön összege nem volt vitás, 1.750.000,- forint, amit a hitelező 36 hónap futamidőre biztosított az alperesnek. Az önrész összegét és annak kifizetését az egyéb bizonyítékok mellett egyértelműen tanúsítja a 2002. szeptember 12-én kiállított „Megállapodás melléklete” elnevezésű okirat, melyben A cégszerű aláírásával elismerte, hogy a 2.000.000,- forintot az alperestől átvette. Az okirat tartalmazza, hogy a fenti összeg a gépkocsi alperes részéről történő megvásárlása esetén a vételárba beszámításra kerül. Végül az önrész 2.000.000,- forint összegét tanúsítja az C Kft.-vel 2005. február 16-án kötött megállapodás, mellyel A tanúvallomása szerint a gépkocsi utolsó részletét kifizették és a perbeli gépkocsi ekkor került a Bt. tulajdonába (10.P.23.967/2006/10.számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. bekezdés).

A fentiek alapján a Ptk. 118. § (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából nem volt kétséges, hogy az alperes a készpénzben fizetett önrész és a kölcsönből törlesztett vételárrészek fejében vásárolta meg a gépkocsit az autókereskedőtől. A perben eldöntendő kérdés az lehetett, - amit a bíróság nem vizsgált, - hogy az eladás tulajdonjog fenntartásával történt-e (Ptk. 368. § (1) és (2) bekezdés). A B Bank Rt. és a Bt. között létrejött megállapodás szerint a lízingbeadó cég a tulajdonjogot a vele történő elszámolásig fenntartotta, és erről az alperesnek az átadott forgalmi engedélybe bejegyzett adatok alapján tudnia kellett. A tulajdonjog fenntartása azonban 2005. február 16-ig, a lízingbeadó jogutódjával történt végleges elszámolásig hatályosult. Ezt követően a gépjárműkereskedéssel 2002-ben megkötött adásvételi szerződés alapján az alperes a gépjármű tulajdonjogát a Ptk. 365. § (1) bekezdése alapján megszerezte. Ezt alátámasztja A-nak a perben tett tanúvallomása is (10.P.23.967/2006/10. számú tárgyalási jegyzőkönyv 12 oldal 2. és 7. bekezdés).

Az ismertetett indokoknak megfelelő a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - a fenti indoklásbeli módosításokkal - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem eredményessége folytán a felperest kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének a megfizetésére és saját felülvizsgálati perköltsége viselésére.

Budapest, 2008. május 15.

Dr. Bősinger Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k. előadó bíró, Csánitzné dr. Csiky Ilona s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelél:
írnok